

Hr. Jørn Jespersen valgte så i den forbindelse at henvise til nogle amerikanere. Det er rigtigt, at der var amerikanske landmænd osv. Der var også en anden vigtig gruppe, nemlig ATTAC, og det er nok så interessant at henvise til den gruppe, fordi de jo gerne på overfladen vil ulandene det godt, men reelt er de lige så meget fortalere for protektionisme som visse amerikanske landmænd. Det synes jeg var interessant også at fremdrage her.

Det, der er vigtigt nu i EU, er, at den statsstøtte, vi giver til landbruget, bliver nedtrappet så hurtigt som muligt både i EU og selvfølgelig også i WTO. Den beslutning, vi har truffet i EU, er vigtig for ulandene. Det er sådan i dag, at vi allerede har en importandel på 56 pct., så netop EU er en væsentlig aftager af de pågældende ulandes produkter, og derfor håber vi i Venstre, at aftalen bliver et meget godt grundlag for en forbedret økonomi i ulandene.

Når vi nu giver ulandene adgang til fri landbrugseksport, skaber vi dermed også et grundlag for, at disse lande med deres meget lavere lønninger og andre produktionsomkostninger får en reel chance for at sælge til den rige del af verden.

En øget handel i de fattigste lande vil dermed danne baggrund for, at landene får en chance for at forbedre egen økonomi. I nogle lande er der i allerhøjeste grad brug for en saltvandsindsprøjtning, fordi der simpelt hen stadig er mennesker, der dør af sult.

Med EU-beslutningen har vi vist, at vi er seriøse i vores kamp for at skaffe et fornuftigt resultat i WTO, der også bliver til gavn for ulandene. Vi har vist, at vi er villige til at tage ekstra hensyn til ulandene, fordi de har langt mere graveerende problemer, end vi har.

Med frihandel har ulandene et godt udgangspunkt, men der er også behov for særlig teknisk hjælp og økonomisk bistand til ulandene og anden form for støtte til fattigdomsbekæmpelse, og det er vigtigt, at vi er klar over, at vi på det punkt altså skal have nogle ordninger, der er ekstraordinært fordelagtige for de svageste lande.

TRIPS-aftalen, som på den ene side sikrer, at patenter respekteres, og på den anden side sikrer, at de fattige lande kan få livsnødvendig medicin, er en vigtig aftale. Indtil videre er der jo ikke nogen lande, der har forsøgt at benytte sig af TRIPS-aftalen, heller ikke Sydafrika. Det var en af grundene til, at den sag, der kørte, set ud fra vores synspunkt var meget ejendommelig.

For Venstre er det klart, at hvis det en dag skulle vise sig, at TRIPS ikke fungerer efter hensigten, så må vi selvfølgelig se på den. Det er det, vi mener ligger i vedtagelsen på det her punkt.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nu bliver ATTAC draget ind i diskussionen. Der var i hvert fald ikke noget dansk ATTAC, der eksisterede på det tidspunkt, hvor begivenhederne i Seattle fandt sted. Det er en organisation, der er under dannelse i øjeblikket, og derfor kan vi heller ikke vide, hvad dens politiske grundlag bliver i Danmark, og det skal jeg ikke blande mig i.

Men jeg håber, at den positive interesse for at gøre noget ved ulandenes fortvivlende situation, som ATTAC har vist der er i den danske befolkning, fører til, at man også lægger et pres på det politiske system med henblik på at øve en markant indsats også i internationale organisationer for at skabe et gennembrud for bedre regler om bæredygtighed og sådan noget, men det vil vise sig hen over sommeren.

Så er der spørgsmålet om frihandel. Nu synes jeg altså lige, at vi skal huske på, inden selvgodheden breder sig alt for meget, at det, som EU har lavet med en overgangsordning, er markedsadgang for de 49 allerallerfattigste lande i denne her verden. Langt hen ad vejen er det lande, som slet ikke har noget at sælge, og dermed er det rimelig frit at give dem markedsadgang. Der er ingen prisgarantier, der er ingen mængdegarantier. Det er der så i Cotonou-aftalen og andre steder, og det tror jeg vi skal have øje for at holde fast i. Men der er altså ikke så meget indrømmelse i det, når det kommer til stykket. Det er relativt billigt.

Der, hvor det for alvor begynder at give noget at lave frihandel og markedsadgang, er jo i forhold til lande som Egypten, Pakistan og Indien, som har noget at sælge i store mængder, og her er vi ikke kommet særlig langt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Jørn Jespersen mener ikke, at ATTAC var til stede; altså nu var både hr. Jørn Jespersen og jeg jo til stede, og vi blev begge mødt med besættelige uromagere, som tilmed var hætteklædte. Så det var ATTAC, vi så.

Så er det rigtigt, at den danske bevægelse først er startet senere, men det er jo lige præcis den politik, der blev slået til lyd for, nemlig pro-